

ДА УТОЧНИМ МАТЕМАТИКАТА!

Точността е гарант на истината

Определения

Математика - наука за числата .

(учебна истина)

Число - отношение, в което една величина се намира спрямо друга, приета за единица.¹

Величина - променяща се материална (т.е. физична) същност.²

Материя - всичко е движеща се материя, т.е. енергия или всичко е движеща се енергия, т.е. материя.³

Физика - наука за материалните (т.е. физичните) същности, която се занимава с намиране на средства за тяхното измерване след предварителното им определяне.²

Математика - наука за отношенията на материалните (т.е. физичните) същности след предварителното им определяне и измерване.

Ще доуточним и понятието *материя*, тъй като без *материя* няма *математика*, няма *физика*, няма *величини*, няма *числа*, изобщо няма *нищо*.

Материята е двувидова: *веществена* и *БГД (Българска на Данчев)*.³ *Веществена* е онази материя, чийто елементарни структурни формирания – *частици* - в област с гравитационно действие придобиват гравитационно ускорение. *БГД* е онази материя, чийто елементарни структурни формирания – *кванти* – в област с гравитационно действие не придобиват гравитационно ускорение. *БГД материята* е *невеществена, първична, фонова, негравитационна и недискретна*. *Първична* е по отношение на *веществената*, тъй като по време на Големия взрив от нея са произлезли всички *веществени елементарни структурни частици*. *Фонова* е, защото е навсякъде и е *вместилище* на всичките *веществени частици*. Представлява *пространството* – арена на всички *математични действия*. Тук ще акцентираме: ***пространството е материално!*** То може да бъде лишено *частично* или *изцяло* от *веществени частици*, но *никога* от *квантите* на *БГД материята*, които *проявяват* и *представляват* целия *диапазон* на *електромагнитните вълни*.

Сега ще постулираме: ***математиката се отнася едновременно и за двата вида материя***. Поради това сме оформили адекватна на двата вида материя ***БГД (Българска на Данчев) математика***. В нея сме обединили класическата математика, която се отнася изцяло до *величините* и *съответните числа* на *веществените обекти*, с адекватна *математична изява* на ***БГД материята***. Ще подчертаем, че тъй като *материалните същности* са *първичното*, то *математиката* не може да бъде причина за *промените* в тях и изобщо за *тяхното съществуване*, както понякога съвсем неадекватно се твърди. Много често *материалната първичност*

просто се забравя или нарочно се игнорира, като резултат на ненаучните представи, че пространството е пусто, т.е. нищожно, като по този начин математиката става наука за нематериалните (нефизичните), т.е. нищожните, същности. Безусловно тази математика няма нищо общо с реалностите и с другите науки въобще. Но нека да чуем звученето на следните два математични изрази: 1. 1, 2, 3... n неща и 2. 1, 2, 3... n нища. Първият звучи оптимистично, а вторият – комично.

Имагинерни числа. Нула.

В контекста на казаното до тук задължително трябва да спрем вниманието си върху така наречените “имагинерни” числа и числото “нула”. По определение числото представлява “отношение, в което една величина се намира спрямо друга, приета за единица”. В дадения случай става въпрос изобщо за липса на “величини”, т.е. за липса на “променящи се материални (физични) същности”. Нещата се проясняват само след уточнението, че става въпрос за липса на “променящи се веществени същности”, а не изобщо за липса на каквито и да са променящи се материални (физични) същности, защото непрекъснато променящите се материални същности – кванти – на **БГД материята** са неизтребими и вездесъщи. Те са задължителна (желана или нежелана) материална среда, участваща незримо във всяко веществено и адекватното на него математично действие.

Но да бъдем конкретни. В един съд има налични 10 топчета за тенис. В следващия момент изваждаме 5 от тях. В съда остават 5. Математичното действие, съответстващо на нашето реално действие, се изразява с коректната математична формула: $10 + (-5) = 5$. Изразът “+(- 5)” съвсем точно показва, че “към вещественото наличие от 10 топчета е добавена една липса от 5 топчета, което е довело до реално наличие на 5 топчета в съда”. В конкретния случай ние не проявяваме абсолютно никакъв интерес към проблема, свързан с местонахождението на липсващите вече 5 топчета, тъй като нашата координатна система е вързана единствено към проблемния съд. В следващия момент ние връщаме обратно липсващите 5 топчета в него. Математичното действие, съответстващо на нашето реално действие, се изразява с коректната математична формула: $5 - (-5) = 10$, т.е. ние сме премахнали липсата (-5).

На съвременен математичен език числото (- n) е прието да се нарича “имагинерно число” без да се помни, че то е математична изява на материална същност и представлява фактически бивша наличност. Липсата на такава памет е проява на липса на здрав разум. Тук е съвсем уместно да напомним мисълта на М. В. Ломоносов, че “ако нещо някъде изчезне, то задължително на друго място ще се появи”. Също така е необходимо да се каже, че за “имагинерни числа” може да се говори и с тях може да се оперира само когато адекватните им материални същности са реалност поне за времето на оперирането. По тази съвсем обективна причина “имагинерни числа” при квантите на **БГД материята** не трябва да има, тъй като те съществуват през неуловим за човешките сетива времеви интервал.

При действието изваждане на всичките налични 10 топчета, изразено чрез коректната формула $10 + (-10) = 0$, липсата на веществените топчета става абсолют

на, която проява ние отбелязваме с числото “0”.

Диференциално и интегрално изчисления.

Ще припомним факта, че диференциалното и интегралното изчисления са създадени от Нютон и Лайбниц през 17 век и са се отнасяли изключително до веществените частици, когато веществените атоми са били непознати и “неделими”. През 20 век обаче квантовите физици са пропуснали този абсолютно съществен факт и съвсем необосновано са ги отнесли и към така наречената “квантова физика”. Такава е съвременната математика на така наречената квантова механика. Тази “математика” описва *нематериални физични същности, които се движат със скоростта на нематериалната светлина в пустото, т.е. в нищожното, пространство*. Смело може да се каже, че тя представлява израз на “математична мисловна еквилибристика”, но не и на *адекватно научно мислене*. Казано накратко, това е *математика на нищото*, която трябва да се изучава само на любителски начала от *математици-нищари*. Тази “*храбра математика*” е резултат на абсолютната неопределеност на физичните същности на понятията, използвани в “*квантовата физика*”. На тази неопределеност сме се спирали поробно в много наши предишни публикации. Ако някой счита, че нашите твърдения са необосновани, може да ги оспори единствено в писмен вид със съвсем конкретни факти, за да можем да отговорим и ние съвсем конкретно и коректно в писмен вид. Такива качества например притежават нашите последни публикации в “Контакт 2003”, Сборник статии, под надслов “Същностен анализ на книгата на С. Хокинг “Вселената в орехова черупка” и “Физични основи на екологията”.

Но, за да не бъдем сега голословни, ще припомним само едно конкретно *нещо* от *квантовата физика*. Основно действащо “*лице*” в нея е така нареченият “*светлинен квант-фотон*”. Това е някъква “*порция*” от съвсем неопределено нещо, който при преминаване на електрона от едно енергетично ниво на друго в атома, се “*излъчва*” или “*поглъща*” от него. При това свое преминаване този квант се движи с пределна скорост “*във вакуума*”, равна на $2,9979250(10) \cdot 10^8 \text{ m.s}^{-1}$. Тази основна постановка на физиката предизвиква куп въпросителни, които до сега съвсем не са изяснени, а би трябвало. Ще ги зададем! 1. До настоящия момент фиксиран и идентифициран ли е поне един *фотон* във всеки следващ момент в течение поне на една секунда при каквото и да е и където и да е негово движение, за да се твърди, че това е именно въпросният “*белязан фотон*”? 2. Що е “*вакуум*” и как, къде и от кого той е създаден при провеждане на въпросното измерване на проблемната *скорост*? 3. Ако *белязаният фотон* е бил идентифициран при неговото скоростно движение, какви са били *идентифицируемите му параметри*? 4. С какви прибори е извършено идентифицирането?

Тъй като до сега, ние поне, не сме срещнали отговори на поставените въпроси, ще считаме, че квантовата физика борава с *нища* и е *нищожна*, до доказване на противното.

Критерии

Както *определенията*, така и *критериите*, са задължителни атрибути на мате

матиката. По определение числото представлява отношение, в което една величина се намира спрямо друга, приета за единица. Следователно, трябва да се уточни приетата за единица величина, която по определение представлява променяща се материална (т.е. физична) същност. Промяната на тази същност обаче трябва да бъде не по-бърза от тази на сравняваната величина. Това, най-общо казано, трябва да е някъква относително стабилна величина. Такива са приетите в SI основни и допълнителни единици за измерване на физични величини. Спрямо тях всички други еднородни физични величини могат да бъдат по-големи и по-малки и да се изразяват чрез степенни (отрицателни и положителни) числа. В случая “отрицателността” на числото не значи “имагинерност”, а просто “по-малко от 1”.

Тук обаче задължително (макар и съжалително) трябва да кажем, че нито една от използваните в SI физични величини не е определена. Що за система и що за физика?!

Математика на атома

Атомът е най-комплексното формиране на двата вида материя, в което се проявяват всичките тяхни различия в удивително единство и противоборство. Към известната структура на атома, че той се състои от ядро, около което на определени енергетични орбити обикалят електрони, а самото ядро се състои от протони, неутрони и мезони, а те от своя страна – от кварки и т.н., добавяме съвсем убедено и доказуемо, че всичките тези атомни веществени структурни единици са потопени в непрекъснатите флуктуации на **БГД материята**. Това означава, че атомът не е “пуст”, а “пълен”, даже, може в някои случаи да се каже, “препълнен” и представлява една “непрекъснато пулсираща изключително сложна система”. Нейна комплексна външна изява е **БГД математиката**. Пулсациите на всяка една от веществените структурни единици формира във **фоновата БГД материя** електромагнитни вълни с кванти с определени параметри, изчисляващи се със следните две обобщени формули:

$$(1) \quad f = k \frac{\lambda^n}{1^n},$$

$$(2) \quad f = k \frac{1^n}{\lambda^n},$$

където f е параметърът на кванта; k – коефициентът на пропорционалност; n – степенният показател; λ – дължината на вълната, m .

Вижда се колко много е упростена **математиката на БГД материята**.

Конкретната формула за времето на съществуване на електромагнитния квант е

$$(3) \quad t = 3,33564 \cdot 10^{-9} \lambda, s$$

От тук съвсем леко получаваме, че квантите на обикновената електромагнит

на (радио) вълна с $\lambda = 1 \text{ m}$ имат време на съществуване $t = 3,33564 \cdot 10^{-9} \text{ s}$, а квантът на земната гравитационна електромагнитна вълна с $\lambda = 2,61 \cdot 10^{-6} \text{ m}$ има $t = 8,706 \cdot 10^{-15} \text{ s}$.

И тъй като структурните веществени единици на атома фактически са вложени и пулсират една в друга, то и квантите на формираните от тях електромагнитни вълни в **БГД материята** са вложени един в друг, като от вън на вътре тяхната големина намалява, а честотата на вълните се увеличава. Съответно вложени едно в друго са и всичките тяхни свойства и параметри. Това от своя страна проявява принципа на *непрекъснатост на свойствата на материалните същности, т.е. величини или, казано с други думи, недискретния принцип на физичните величини*. Този принцип от своя страна пък предлага възможността за прилагане на *дименсиалното изчисление*.

Най-общо казано, дължините на формираните вълни на **БГД материята** от елементарните структурни частици на атома не могат да бъдат по-малки от размерите на самите частици, т.е. по-малки от около 10^{-18} m , честотите им – много по-големи от $2,997295 \cdot 10^{26} \text{ s}^{-1}$, а времето на съществуване на самите вълнови кванти – не по-малко от $3,33564 \cdot 10^{-27} \text{ s}$. Тази цифра показва колко кратки (недискретни) са преходните състояния в атома.

Тук е уместно за пореден път да напомним, че съобразно нашата *Единна теория на материята ЕТеМ³* квантите представляват моментни локални формирования на вълните на **БГД материята**, които се появяват и преобразуват за части от секундата в зависимост от моментната стойност на дължината на съответната вълна. Те не се “излъчват” от веществен обект, не изминават никакво разстояние и не попадат в друг веществен обект. “Излъчването” на квантите-фотони е една от генералните заблуди на ХХ в., лежаща в основите на така наречената “квантова физика”. *Долу заблудите!*

Литература

1. Камке Д. и К. Крамер. Физические основы единиц измерения. Перевод с немецкого. “Мир”. М., 1980.
2. Данчев Р. и Ю. Данчев. Физичната математика – същност и приложение. Контакт’2000 (сборник статии). С., 2000.
3. Данчев Р. Гравитацията. ЕТ “Юлиан Данчев”. С., 1998.